

13 Μαΐου 2020

Διήγηση Γέροντος Βησσαρίωνος Διονυσιάτου εις δόξαν και τιμήν του Τιμίου Προδρόμου

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#)

-Γέρο-Βησσαρίων, αν αγαπάς μου λέγεις και κάποιο άλλο θαύμα που έγινε σ' αυτή την εκκλησία, και πως είδες τον Τίμιο Πρόδρομο ζωντανό και μίλησες μαζί του;

Ο γερο-Βησσαρίων μειδίασε λίγο, και άρχισε με την συνηθισμένη του απλότητα να λέει:

-Αυτό που μου λες έγινε ύστερα από δύο χρόνια (1918) και άκουσέ το αφού το θέλεις.

Εσύ μυλωνάς έκανες και ξέρεις ότι πολλές φορές μαζεύονται πολλοί στο μύλο. Μια ημέρα λοιπόν δύο χωρικοί ήλθαν στα παζάρια και ο ένας αγόρασε τη φοράδα του άλλου.

Εκείνος που την αγόρασε, πήγε στην εκκλησία και προσκύνησε (σ. ο γ. Βησσαρίωνας ήταν τότε οικονόμος στο Μετόχι αγιορείτικης μονής στα Μαριανά Χαλκιδικής). Άφησε, μάλιστα, μπροστά στην εικόνα του Τιμίου Προδρόμου και μερικά χρήματα και μου είπε να ανάψω ένα κερι. Εγώ άναψα το κερι, είδα και τα χρήματα που ήταν αρκετά, δεν τα πήρα, τα άφησα μπροστά στην εικόνα. Κατά το βράδυ πήγα να ανάψω τα καντήλια και βλέπω να λείπουν τα χρήματα. Μα δεν το ξέρεις πόση στενοχώρια μου ήλθε. Ο πειρασμός με σκλήρυνε και εμένα και, όπως κουβεντιάζουμε μαζί, πήγα μπροστά στην εικόνα του αγίου και του λέω:

- Άγιε Πρόδρομε, δεν είσαι εδώ; Γιατί αφήνεις και σου παίρνουν τα χρήματα μπροστά από την εικόνα σου; Ααααα, δεν σου ανάβω καντήλι. Έτσι γερο-Λάζαρε, άναψα μόνο της Παναγίας το καντήλι και έφυγα. Ναι αλλά μέσα μου όμως η καρδιά μου χτυπούσε λιγάκι. Επήγα στον μύλο, ανέβηκα επάνω στο σπίτι, έφαγα λίγο ψωμί, αλλά συγχυσμένος. Θυμόμωνα ότι το καντήλι του αγίου το είχα σβηστό, αλλά ο κοτσονούρης δεν με άφηνε, πολύ με εσκλήρυνε. Έλεγα μέσα μου: «Αϊ να δούμε τι θα γίνει. Δεν το ανάβω το καντήλι απόψε».

Εκοιμήθηκα, λοιπόν, αδελφέ μου, με τη σύγχυση που είχα, όμως επέμεινα στη γνώμη μου. Έτυχε να είναι πανσέληνος, το φεγγάρι σαν ήλιος και από το παράθυρο του κελλιού μου έμπαινε μέσα το φως. Καθώς λοιπόν κοιμόμωνα μόνος μου-διότι άλλον συνοδεία τότε δεν είχα- κατά τα μεσάνυχτα αισθάνομαι μια σκουντιά. Ξυπνώ και βλέπω έναν γίγαντα μπροστά μου, με τα μαλλιά ξέπλεκα. Από τον φόβο μου άρχισα να τρέμω και μόλις μπόρεσα να του πω:

-Πως ήλθες εδώ;

Σε απάντησή μου, μου λέει σε ύφος σοβαρό:

- Το πώς ήρθα μη ρωτάς, αλλά πες μου γιατί δεν ανάβεις το καντήλι;

Και αμέσως με πολύ φόβο, με φωνή που έτρεμε, με δάκρυα στα μάτια, λέω:

-Να με συχωρέσεις, άγιε. Έσφαλα.

Τότε του έβαλα τρεις μετάνοιες κλαίγοντας στα ποδάρια του και τον παρακαλούσα να με συχωρέσει.

Ενώ μου τα διηγούνταν αυτά ο γερο-Βησσαρίων, άρχισε από την κατάνυξη να

κλαίει μπροστά μου. Αφού του πέρασε, εξακολούθησε:

-Τότε ακούω, αδελφέ μου, τον Τίμιο Πρόδρομο με γλυκιά και ήρεμη φωνή να μου λέει:

-Παιδί μου Βησσαρίων, λες ότι δεν είμαι εδώ; Και αν εγώ δεν είμαι εδώ, τότε ποιος σε φυλάγει εδώ τόσα χρόνια, σ' αυτή την ερημιά από τους ληστές και τα άλλα κακοποιά στοιχεία; (Και πάλι άρχισε να κλαίει ο π.Βησσαρίων από τη συγκίνηση και την ευλάβειά του προς τον Τίμιο Πρόδρομο).

-Άγιέ μου, του λέω, σε παρακαλώ να με συγχωρέσεις, δεν το ξανακάμω.

-Πήγαινε ν' ανάψεις το καντήλι στην εικόνα μου, και να το κηρύττεις και στους άλλους ότι κάνουν θαύματα οι εικόνες, διότι πολλοί εδώ άρχισαν να λένε ότι δεν θαυματοουργούν οι εικόνες.

Αυτά μου είπε και έγινε άφαντος. Εγώ εκείνη την ώρα πήγα στην εκκλησία και ω του θαύματος! Βλέπω όλα τα χρήματα στον ίδιο τόπο, όπως ήταν, μπροστά στην εικόνα του Αγίου! Ποιος να ξέρει τι λαχτάρα να τράβηξε εκείνος ο κλέπτης και τα έφερε αυτήν την ίδια νύχτα τα χρήματα στην Εικόνα.

Τέλος τον ρώτησα:

-Τι ενδύματα φορούσε ο Τίμιος Πρόδρομος;

-Να, όπως τον βλέπεις στην εικόνα με την προβειά. Αλλά τέτοιο ψηλό άνθρωπο δεν είδα άλλον στη ζωή μου. Μα τι να σου πω! Άνδρας πελώριος, γίγαντας.

-Σε πιστεύω, του λέω, διότι και ο Χριστός μας λέει στο Ευαγγέλιο «ουκ εγήγερται εν γεννητοίς γυναικών μείζων Ιωάννου του Βαπτιστού», πρωτίστως αυτό το είπε ο Κύριος για το πλήθος των αρετών του και τη μεγάλη αγιοσύνη του. Όμως αυτό ισχύει και για τη σωματική του διάπλαση, γιατί τα λόγια του Κυρίου και τα δύο περιλαμβάνουν.

Πηγή: «ΟΣΙΟΣ ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ», ΕΤΗΣΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΚΟΙΝΟΒΙΑΚΗΣ ΜΟΝΗΣ ΟΣΙΟΥ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ.